De drie zusters Voombergh, 1846

dochters van Albert Voombergh en jkvr. Agnes Henriette van Loon.

Aletta Cornelia ANNA (de intelligente), staand in witte japon, 17 jaar oud
* Nieuwe Doelenstraat 12, Amsterdam 29 juli 1828, † huis Pavia, Zeist 25 januari 1913
Trouwt Zeist 12 oktober 1855
Mr Matthieu CHRISTIAAN Hendrik ridder Pauw van Wieldrecht
* Den Haag 19 februari 1816, † Den Haag 2 februari 1895

HENRIETTE Maria Jacoba (de mooie), in het midden zittend, 16 jaar oud
* Nieuwe Doelenstraat 12, Amsterdam 13 mei 1830, † Slot Zeist 1 februari 1908
Trouwt Amsterdam 12 januari 1854
Mr CHARLES Bernard Labouchere
* Rotterdam 9 oktober 1817, †Wiesbaden (Rijnland-Westfalen) 9 april 1897.

Philippina CONSTANCE Isabella (de vrome), zittend, 19 jaar oud
* Nieuwe Doelenstraat 12, Amsterdam 9 januari 1827, † huis Hoog-Beek & Royen, Zeist 18 februari 1905
Trouwt Amsterdam 22 juni 1848
Jonkheer Mr JAN Willem van Loon
* Amsterdam 28 december 1816, † Den Haag 7 maart 1876

aan hun voeten het hondje TIRAS (King Charles Spaniël)

In de salon van huis Hoog-Beek & Royen te Zeist.

Geschilderd door **Johan Georg Schwarze** (1814-1874) in 1846 in opdracht van hun moeder, jkvr. Agnès Henriette van Loon. Zij schonk dit portret aan haar man bij gelegenheid van hun 25jarig huwelijk, gevierd op 25 juli 1846 op Hoog-Beek en Royen in Zeist.
Gesigneerd en gedateerd rechts onder in het tapijt.

Dagmaat 127 * 107 cm, lijstmaat (à vue) 165 * 150 cm

na de restauratie, september 2013

over de schilder:

Schwartze, Johann Georg

geb. in Amsterdam *(volgens opgave in het kadaster van 1854 is hij geboren te Philadelphia, wat enkele schrijvers ook aangeven)* 20 okt 1814,
overl. Amsterdam 29 aug. 1874.

Het portret hiernaast is een litho, gemaakt naar het portret dat zijn dochter Thérèse in 1874 van hem maakte

Zoon van Johann Engelbert Schwartze, zoon van een verffabrikant te Vlotho bij Bad Oeynhausen in Westfalen. Wegens staatsgevaarlijke activiteiten – hij werd beschuldigd van een samenzwering tegen de koning van Westfalen – moest Johan Engelbert Duitsland ontvluchten. Hij ontkwam naar Amsterdam en begon daar, naar zijn vaders voorbeeld, een bedrijf in verven en lakken. Op 2 okt. 1807 ondertrouwde hij te Amsterdam met Clara Elionora Schildbach, en uit dit huwelijk werden drie zoons en een dochter geboren. Johan Georg was de oudste zoon. De firma in Amsterdam ging echter failliet en opnieuw moest vader Schwartze vluchten, ditmaal voor zijn schuldeisers. Het gezin emigreerde in 1819 naar de V.S., waar hij in Philadelphia een fabriek in verven en lakken opzette, dit keer met veel succes.
Johan Georg was bestemd zijn vader op te volgen maar zijn passie lag op het artistieke vlak en uiteindelijk mocht hij schilderlessen volgen bij Smith te Boston.

In 1838 keerde Johan Georg terug naar Duitsland en kreeg in Düsseldorf lessen aan de kunstacademie, o.a. van Lessing en Schadow.
Daar ontmoette hij zijn vrouw, de zuster van een studiegenoot, Maria Hermann (Koblenz 11 juli 1822 – Amsterdam 22 dec. 1896). Zij trouwden te Koblenz op 27 aug. 1846.
In 1843 vertrok het paar weer uit Duitsland met bestemming Amerika; in Amsterdam zou aanvankelijk alleen een tussenstop gemaakt worden om een bezoek te brengen aan verwanten van zijn moeder. Maar eenmaal in Amsterdam veranderde de plannen vrij plotseling en hij vestigde zich er definitief. Sedert juli 1843 bewoont hij een huis aan de Binnen-Amstel (oud nr 66), waar zijn vrouw hem in sept. 1846 komt vergezellen.
De aanleiding was het succes dat het portret, dat hij van zijn vrouw had gemaakt, te Amsterdam had. Op aanraden van zijn Amsterdamse familie zond hij dit portret in voor een tentoonstelling van de kunstenaarsvereniging Arti en Amicitiae. De critici waren lovend en sedert 1846 volgden vele bestellingen. Hij werd een der toonaangevende portrettisten van de midden 19^{e} eeuw in Nederland en was actief tot aan zijn dood.
In 1845 werd hij lid van de Kon. Academie van Wetenschappen te Amsterdam en in 1847 werd hij lid van Arti en Amicitiae. Ook bekleedde hij de erefunctie van honorair consul voor de V.S. 1851-1855.
Rond 1856 verhuisde het gezin naar Prinsengracht 1091.

Zij hadden zes kinderen, waarvan genoemd kunnen worden:
Clara Theresa, 1849-1923, trouwde met de apotheker Edzard Willem Ansing 1826-1910.
Zij zijn de ouders van o.a. Maria Elisabeth Georgina (Lizzy) Ansing 1875-1959, eveneens bekend schilderes en Thérèse alias Sorella Amzing 1883-1968, die ook schilderde.
Theresa alias Thérèse 1851-1918, de bekende schilderes.
Georgine Elisabeth 1854-1935, beeldhouwster.
George Washington (1858-1909), onbekend gebleven landschapsschilder.

Herkomst

Eerst heeft het schilderij gehangen op Hoog Beek & Royen te Zeist, waar het is geschilderd.
Ik denk dat het na de dood van Albert Voombergh in 1851 het daar nog een tijd is gebleven en daarna waarschijnlijk terecht gekomen bij de jongste der zusters, Henriette Labouchere op het Slot Zeist, al weet ik niet waar het daar heeft gehangen.

Toen Henriette in 1908 stierf is een kopie geschilderd door Adolf J.P. Levolger (1869-1952) die op het Slot is gebleven en door haar kleinzoon jhr Raymond Schuurbeque Boeye is verkocht aan zijn neef Charles Barrier in Zwitserland. Dat werk bevindt zich nu bij diens zoon Peter Barrier Labouchere te Zurich, die ten behoeve van zijn zoon Francis wederom een kopie op halve grootte heeft laten maken in 2012.

Het origineel is terecht gekomen bij haar zoon Ernest Samuel Labouchere op Herengracht 527 te Amsterdam. Dat huis was van van 1888 – 1937 in de familie.

circa 1920/1930 op Herengracht 527 bij Ernst S. Labouchere, musicerend met zijn vrouw en een onbekende

In die periode is het schilderij verdoekt en enigermate gerestaureerd (nadat het opgevouwen is geweest: op circa 20 cm van de boven- en de onderrand zijn oude vouwen zichtbaar). De verdoeking met lijm van beendermeel verraadt een Hollandse restauratie en op het spieraam achterop is geschreven: <u>verdoekt en hersteld door J.A. Hesterman & Zn, Kanaalstraat 1 en 3 Amsterdam, telef. Z. 3841, Ao 1916.</u>
Uit die tijd stamt waarschijnlijk ook een overschildering van de tuin, die met een andere verfsoort is aangebracht en een hekje, dat in de porte brisée is geschilderd. Deels over de witte jurk heen, zodat ook dat duidelijk van latere tijd is. Het komt niet voor op de kopie van Levolger en is bij de restauratie in 2013 weer verwijderd.

Ook Tiras is later bijgeschilderd, want o.a. de kleuren van het kleed zijn nog te zien in zijn oren. Dat is echter naar alle waarschijnlijkheid nog gedaan door de schilder zelf.
Na de dood van Ernest in 1932 en zijn vrouw in 1934 zal het zijn gekomen aan hun tweede zoon Dick (Albert Everard) 1882-1941. Getrouwd met een rijke Amerikaanse heeft hij met name in Frankrijk gewoond, o.a. in Parijs (rue Villejust). Waar het portret toen heeft gehangen is mij onbekend.

Na zijn dood kwam het aan zijn oudste zoon Ernest Albert Labouchere (1911-1971) die het portret bestemde voor zijn neefje Henry Frank (1956-).
Ernest heeft het te dien einde waarschijnlijk verkocht of op andere wijze overgedragen aan de vader van Henry, zijn broer Charles David (1912-1973), die in 1957 met zijn tweede vrouw het kasteel Le Port Joulain bij Marigné aan de rivier de Mayenne koopt.
Vermoedelijk is het schilderij al vroeg daar terecht gekomen, want in de herinnering van Henry heeft het er altijd gehangen.

op château Le Port Joulain bij Marigné, 2011, Henry en zijn zuster Irene.

Omstandigheden maken het onmogelijk om le Port Joulain te blijven bewonen en in 2012 wil Henry het schilderij graag kwijt. Sedert 20 maart 2013 is het eigendom van de Stichting Familiebezit Labouchere. De voorzitter, Joan Labouchere heeft het portret gekocht van Henry de Labouchere en is het op le Port Joulain gaan halen tijdens het pinksterweekend (19/20 mei) 2013.

De oudst bekende afbeelding is gemaakt door Francis Kramer, van 1905-1942 actief te Utrecht. Die foto kan dus makkelijk dateren van na de restauratie uit 1916, al is er op de foto niets van sporen van de vouwen te zien. Wel is het hekje goed zichtbaar.

De foto die Francis Kramer (1878-1965, gevestigd te Utrecht, sed. 1905 in de F.C. Dondersstraat, 1920-1940 op Biltstraat 99) maakte van het schilderij.

de kopie door Adolf J.P. Levolger (1869-1952) uit 1908, thans in Zwitserland. Foto Peter Schälgli, Zurich 2012.

Restauratie

Het schilderij is gerestaureerd in juli 2013 door Roos M.M. Campman-Schuur (* Nuenen, 1964), werkzaam te Béziers. Haar restauratieverslag dateert van 7 augustus 2013. Ook de lijst is door haar hersteld, in september.

JL, 2013.